

[Thomas Pedersen.]

jeg nemlig ikke, de har. De har taget en Del af Fortjenesten, og Folk, som har mere Forstand paa de Ting, end jeg maaske har, udtaler i hvert Fald, at Opkøberne er optraadt saadan. Jeg synes heller ikke, at det lyder urimeligt, for, som bekendt, har de Herrer Kreaturopkøbere adskilligt mere Forstand end Gaardmænd og Husmænd, i hvert Fald er det uden Tvivl saaledes, at de i mange Tilfælde har snydt dem.

Landbrugsministeren spurgte, om jeg, hvis der paa Grund af udenrigske Forhold blev hidført en Nedsættelse af Arbejdernes Lønninger paa 66 pCt., ikke vilde finde det rigtigt, at der blev grebet til Hjælpeforanstaltninger. Jeg vil selvfølgelig finde det rimeligt, men jeg tror dog, at det var en Opgave, som Arbejderorganisationerne i første Række vilde tage sig af; men det er muligt, at man ogsaa ad Statsvejen vil komme til at træffe Hjælpeforanstaltninger i saa Henseende. Mit Parti er ogsaa klar over, at den store Landbrugskrise kunde gøre Foranstaltninger til Fordel for det mindre Landbrug i høj paakrævede, og vi er indforstaaet med, at der gennemføres Foranstaltninger til Fordel for dette lille Landbrug. Men det er heller ikke det, der i og for sig er Meningsforskel om i dette Tilfælde.

Nej, det, der er Meningsforskel om, er, paa hvilken Maade man skal komme Landbruget til Hjælp, og Ministeren foreslaar her, at man kommer det til Hjælp paa den Maade, at man tager fra den mindre bemidlede Del af Befolkningen og giver til Landbruget. Og det finder vi er urimeligt; man maa kunne finde andre Maader at komme Landbruget til Hjælp paa, end det sker her. Det er urimeligt, at Arbejderne og Smaa-kaarsfolk skal være med til at betale denne Hjælp gennem de højere Kødpriser, som dette Forslag forudsætter gennemført, og det er derfor, mit Parti ikke har nogen Sympati for den Slags Kriseforanstaltninger, som der her ligger Forslag om paa Rigsdagens Bord.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning til den ærede sidste Taler, der siger, at hans Parti er imod de Foranstaltninger, der her er Tale om, fordi

man her tager fra mindre bemidlede og giver til Landbruget. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det dog ikke ogsaa gaar saaledes i mange Tilfælde, naar Arbejderne paa et vist Omraade faar en Lønforhøjelse, at andre mindre bemidlede kommer til at betale dertil. Og naar Landbruget netop paa dette Punkt er slaaet allerlængst ud og har faaet den allerstørste Nedsættelse i Priserne, er det saa ikke lige saa rigtigt, at man gaar til en Forhøjelse af disse Priser, som, selv om vi nu er naaet op til over 100 pCt.s Forhøjelse, dog ligger langt under de Priser, man fik i 1914? Det synes jeg er rigtigt, og jeg tror, at hvis man skal opnaa Resultater her i Landet, maa man bøje sig imod hinanden og have for Øje, at begge Parter, baade Producenter og Forbrugere, har Interesse i de Vilkaar, der eksisterer for os alle sammen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sørensen (Sejflod): Jeg tillader mig at foreslaa, at de to Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Til Behandlingen i indværende Møde af de under Nr. 5 og 6 paa Dagsordenen opførte Sager udkræves Tingets Samtykke. Hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet. De to Lovforslag behandles under eet.

Man gik saaledes til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 342 af 22. December 1934 om Fordeling af Oksekød til trængende Personer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2195; Fremsettelsen i Tidenden Sp. 78) og